

OL KA DAR MUK BİL Ü MAH BÜ
Bİ HÜ DA SIN Kİ SE Nİ
KİL Dİ TEV Kİ Rİ Zİ YÂ RET
SÖN MİSİR - DES Tİ GİR OL BA NA YÂ HAZ
İ RE Tİ VEC VEH HİN SEL GÖ KA RE Nİ
YOK NA Zİ RİN A RA MAM HIT
TÂ İ HİND Ü YE ME Nİ
BAH Rİ İS YÂ Nİ GE ZİN DİR
ME YE TER FÜL Kİ TE Nİ

Güfte ve ismi hatâlar.
olan ok yâni bir notadan

14. 2. 1985

ünmüştür

OL KADAR MUKBİL Ü MAHBÜB-İ HÜDÂSIN Kİ SENİ
KILDI TEVKİR, ZİYÂRET İLE VECHİN GÖRENİ
YOK NAZİRİN ARAMAM HİTTÂ-İ HİND Ü YEMENİ
BAHÂ-İ İSYÂNİ GEDİNDİRME YETER FÜLK-İ TENİ
DİST-GİR OL RANA YÂ HAZRET-İ VEYSEL KÂRENLİ

MUKBİL = ikballi, kutlu (kalb'den)

TEVKİR = iyi KARŞILAMA

HİTTÂ = MENLEKET, KİTÂ, ÜLKE.

FÜLK = GEMİ, RAYIK

OL kader mukbîl ü mahbûb-ı Hüdâ'sın ki seni
Kıldı tenkîr ziyâret ile vechin göreni
Yok nazîrin aramam hatta-ı Hind ü Yemeni
Behr-i leyânâ gezindirme yeter fûlk-ı temî
Dest-gîr ol bana yâ Hazret-i Veysel Kârenî

Hâl-i hindü vü kef-i cûdunu etdin ?'ân
Rütbe-i zâtını imâdır o nûr-i lemeân
ŞEREF-i rû-siyehim pâyine düşdüm el'âman
Zuafâ Huz biyedî Huz biyedî derken emen
Dest-gîr ol bana yâ Hazret-i Veysel Kârenî

T. M. Ant. c. 2 shf 588.